

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJE

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

*Trg sv. Petra
Srijeda, 12. travnja 2023.*

[Multimedia]

Strast za evangelizacijom: vjernikov apostolski žar. 10. Svjedoci: Sveti Pavao. 2

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Nakon što smo, prije dva tjedna, vidjeli osobnu revnost svetog Pavla za Evanđelje, danas možemo dublje razmišljati o evanđeoskoj revnosti kako on sam o njoj govori i kako je opisuje u nekim od svojih poslanica.

Zahvaljujući vlastitom iskustvu, Pavlu nije nepoznata opasnost od iskrivljene revnosti, usmjerene u pogrešnom smjeru. On sam je pao u tu opasnost prije pada na putu za Damask koji je bio prst Božje providnosti. Ponekad se moramo suočiti s pogrešnom usmjerenom revnošću, upornoj u poštivanju čisto ljudskih i zastarjelih pravila za kršćansku zajednicu. „Oni – piše Apostol – revnuju za vas, ne časno“ (*Gal 4, 17*).

Ne možemo zanemariti brižnost kojom se neki posvećuju pogrešnim zanimanjima pa i u samoj kršćanskoj zajednici. Netko se može hvaliti lažnim evanđeoskim poletom dok zapravo hlepi za ispraznom slavom odnosno slijedi svoja vlastita uvjerenja ili malo samoljublja.

Zapitajmo se stoga: koje su, prema Pavlu, značajke autentične evanđeoske revnosti? Koristan je u

vezi s tim tekst koji smo slušali na početku, naime popis „oružja“ za duhovni boj koji navodi Apostol. Među njima je *spremnost za širenje evanđelja*, koju neki prevode kao „žar“ – ta je osoba revna u pronosjenju tih ideja, tih stvari – i nazvana je „obučom“. Zašto? Kako to da je polet za Evanđelje povezan s onim što se obuva na noge? Ta metafora preuzima tekst proroka Izaije, koji glasi ovako: „Kako su ljupke po gorama / noge glasonoške radosti / koji oglašava mir, nosi sreću, / i spasenje naviješta, / govoreći Sionu: / 'Bog tvoj kraljuje!'“ (52, 7).

Ovdje se također spominju noge navjestitelja dobre vijesti. Zašto? Zato što onaj koji ide navješćivati, mora se kretati, mora hodati! Ali primijetimo također da Pavao, u tom tekstu, govori o obući kao dijelu oklopa, prema analogiji s opremom vojnika koji ide u bitku: u borbama je bilo ključno imati stabilnost oslonca kako bi se izbjegle zamke koje su na terenu, zato što je protivnik često na bojno polje postavljao mnoge zamke, te kako bi imali potrebnu snagu za trčati i kretati se u pravom smjeru. Zato obuća služi tome da se trči i izbjegne sve te stvari protivnika.

Evanđeoski žar je oslonac na kojem se temelji navještaj, a vjerovjesnici su pomalo kao noge tijela Kristova koje je Crkva. To znači da ništa od kršćanina ako nije na putu, da nije kršćanin ako ne izađe iz samoga sebe kako bi krenuo i donosio navještaj. Nema navješćivanja bez pokreta, bez kretanja. Evanđelje se ne naviješta tako da stojimo nepomično na jednome mjestu, zatvoreni u uredu, za radnim stolom ili za računalom vodeći polemike kao „lavovi na tipkovnici“ i zamjenjujući kreativnost navještaja s kopiranjem i lijepljenjem ideja pabirčenih ovdje ili ondje. Evanđelje se naviješta kretanjem, hodom, u pokretu.

Izraz koji Pavao koristi kako bi označio obući onih koji nose Evanđelje jest grčka riječ koja označava spremnost, pripravnost, hitrost. To je suprotnost nemarnosti, nespojivom s ljubavlju. Naime, Pavao na drugom mjestu kaže: „U revnosti budite hitri, u duhu gorljivi, Gospodinu služite!“ (*Rim* 12, 11). To je onaj stav koji se zahtijevao u Knjizi Izlaska za slavljenje žrtve pashalnog oslobođenja: „A ovako ga blagujte: opasanih bokova, s obući na nogama i sa štapom u ruci. Jedite ga žurno: to je Jahvina pasha. Te ću, naime, noći ja proći“ (12, 11-12a).

Vjerovjesnik je spreman za pokret i zna da Gospodin prolazi na iznenađujući način; zato mora biti slobodan od shema i spreman za neočekivanu i novu akciju: spreman za iznenađenja. Tko naviješta Evanđelje ne može biti okamenjen u krletkama plauzibilnosti ili u onom „tako se uvijek radilo“, nego je spreman slijediti mudrost koja nije od ovoga svijeta, kako kaže Pavao govoreći o samom sebi: „I besjeda moja i propovijedanje moje ne bijaše u uvjerljivim riječima mudrosti, nego u pokazivanju Duha i snage da se vjera vaša ne temelji na mudrosti ljudskoj nego na snazi Božjoj“ (*1 Kor* 2, 4-5).

Braćo i sestre, važno je, dakle, imati tu spremnost za novost Evanđelja, taj stav koji se sastoji u tome da budemo poletni, da preuzimamo inicijativu, da prednjačimo. To znači ne propuštati prilike za pronosjenjem navještaja evanđelja mira, onog mira koji Krist daje više i bolje nego što ga daje svijet. I zato vas pozivam da budete vjerovjesnici koji su u pokretu, koji nemaju straha, koji idu

naprijed, da bi donosili ljepotu Isusa, da bi donosili novost Isusa koji sve mijenja. „Da, oče, On mijenja kalendar, jer sada brojimo godine počevši od Isusa...“. – „Ali mijenja li On i tvoje srce? Jesi li spreman pustiti Isusu da ti promijeni srce? Ili si mlak kršćanin, koji nikako da se pomakne? Razmisli malo: jesi li pun zanosa prema Kristu, napreduješ li? Razmisli malo...“.

U sklopu pozdrava poljskim vjernicima

[...] Danas, kad je svijet sve više kušan ratovima i udaljava se od Boga, Očevo nam je milosrđe još potrebnije. Uzdignimo stoga prošnju Kristu: „Po svojoj pregorkoj mucu, budi milosrdan nama i cijelomu svijetu“.

U sklopu pozdrava talijanskim vjernicima

[...] Pozivam vas da proživite ovo uskršno vrijeme pogleda upravljena prema uskrsnome Kristu koji se žrtvovao za nas i za naše spasenje.

I ustrajmo u molitvi za mučeničku Ukrajinu.

Apel Svetog Oca

Jučer je bila šezdeseta obljetnica enciklike *Pacem in terris*, koju je sveti Ivan XXIII. uputio Crkvi i svijetu usred napetosti koja je vladala između dvaju suprotstavljenih blokova u takozvanom hladnom ratu. Papa je pred svima otvorio široki horizont u kojem se može govoriti o miru i graditi mir, taj Božji naum za svijet i ljudsku obitelj. Ta je enciklika bila pravi blagoslov, poput tračka vedrine usred tamnih oblaka. Njezina je poruka vrlo aktualna. Dovoljno je citirati, na primjer, ovaj odlomak: „Međudržavni se odnosi imaju – ne drugačije nego odnosi među pojedincima – urediti prema zdravom razumu, to jest prema istini, pravdi i djelatnoj solidarnosti, a ne oružanom silom“ (br. 62). Pozivam vjernike, te muškarce i žene dobre volje da čitaju encikliku *Pacem in terris* i molim da vođe naroda dopuste da ih ona nadahnjuje u njihovim planovima i odlukama.
